

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

5. wyraża przekonanie o konieczności wspierania dialogu, aby w sposób pokojowy i w ramach instytucji demokratycznych i porządku konstytucyjnego Boliwii udało się przewyciężyć kryzys i wzywa jednocześnie do zachowania umiaru, tak aby osiągnąć konstruktywny dialog ze wszystkimi sektorami społeczeństwa, który umożliwi powstanie klimatu zaufania i zrozumienia, niezbędnego dla przeprowadzenia w kraju pokojowych przemian;
6. domaga się wysłania delegacji Parlamentu Europejskiego do Republiki Boliwii, aby przeanalizować obecną sytuację na miejscu i zaproponować odpowiednią pomoc w celu wspierania demokratycznych i pokojowych przemian i wyraża gotowość uczestniczenia jako obserwator w procesie wyborczym, jeżeli zajdzie taka potrzeba;
7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Państw Członkowskich, rządowi i Kongresowi Republiki Boliwii oraz Sekretarzowi Generalnemu OPA.

P6_TA(2005)0242**Wolność prasy w Algierii****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wolności prasy w Algierii***Parlament Europejski,*

- uwzględniając eurośródziemnomorski układ stowarzyszeniowy zawarty pomiędzy Unią Europejską a Algierią dnia 21 kwietnia 2002 r.,
 - uwzględniając sprawozdania Programu Narodów Zjednoczonych na rzecz Rozwoju (UNDP) z lat 2002, 2003 i 2004 w sprawie rozwoju społecznego w świecie arabskim,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 21 maja 2003 r. zatytułowany „Stworzenie nowego impulsu do działań prowadzonych przez UE w dziedzinie praw człowieka i demokratyzacji we współpracy z partnerami europejskimi” (COM(2003)0294),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 11 marca 2003 r. zatytułowany „Rozszerzona Europa — sąsiedztwo: nowe ramy dla stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” COM(2003)0104),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Dziesiąta rocznica zawiązania partnerstwa eurośródziemnomorskiego: program roboczy z myślą o podjęciu wyzwania najbliższych pięciu lat” (COM(2005)0139),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 28 kwietnia 2005 r. dotyczącą rocznego sprawozdania w sprawie praw człowieka w świecie z rok 2004 i polityki UE w tej dziedzinie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego dotyczącą kwestii gospodarczych i finansowych, spraw socjalnych i oświaty, przyjętą w Kairze w dniu 15 marca 2005 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Algierii, a w szczególności rezolucję z 10 października 2002 r. w sprawie zawarcia układu stowarzyszeniowego z Algierią ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że partnerstwo eurośródziemnomorskie ma na celu w szczególności utworzenie strefy pokoju i stabilności opartej na przestrzeganiu praw człowieka, wolności podstawowych i demokracji,
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska troszczy się o promowanie demokracji, dobrego rządzenia, państwa prawa oraz o obronę całokształtu praw człowieka,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte tego dnia, P6_TA(2005)0150.

⁽²⁾ Dz.U. C 279 E z 20.11.2003, str. 115.

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

- C. przypominając zobowiązania podjęte przez rząd algierski w ramach Deklaracji Barcelońskiej przyjętej podczas Konferencji Eurośródziemnomorskiej w dniach 27 i 28 listopada 1995 r.,
- D. mając na uwadze, że art. 2 wyżej wymienionego układu stowarzyszeniowego wymaga, by poszanowanie zasad demokratycznych i praw podstawowych inspirowało politykę wewnętrzną i międzynarodową stron oraz stanowiło istotny element układu,
- E. przypominając, że telewizja, radio i sektor drukarski są w Algierii monopolami państwowymi,
- F. zaniepokojony stanem wolności prasy po reformie algierskiego kodeksu karnego z maja 2001 r., a zwłaszcza niektórymi jego postanowieniami przewidującymi wysokie grzywny i kary więzienia za zniesławienie,
- G. mając na uwadze, że liczne postępowania sądowe w sprawie przestępstw prasowych zostały wszczęte przeciwko dziennikarzom pracującym dla prywatnych dzienników francuskojęzycznych, takich jak *Le Matin*, *Liberté*, *Le soir d'Algérie* i *El Watan*, a w szczególności niepokojąc się karami więzienia, na jakie skazani zostali Farid Alilat, Fouad Boughanem, Hakim Laâlam, Abba Chérif, Hassane Zerrouky, Youssef Rezzoug, Yasmine Ferroukhi i Hafnaoui Ghoul,
- H. przypominając, że Mohamed Benchicou, wydawca dziennika *Le Matin*, został 14 czerwca 2004 r. skazany na dwa lata więzienia za naruszenie prawa regulującego kontrolę kursów wymiany i przepływ kapitałów, a jego dziennik został zlikwidowany nakazem sądowym w czerwcu 2004 r.; mając na uwadze, że jego wniosek o uwolnienie z powodów zdrowotnych został odrzucony przez władze algierskie w dniu 20 kwietnia 2005 r., pomimo alarmującego pogorszenia jego stanu zdrowia; przypominając również skazanie i uwięzienie Ahmeda Benaouma, dyrektora grupy prasowej *Er-raï Elâm*, od 28 czerwca 2004 r.,
- I. mając na uwadze, że dekret o stanie wyjątkowym z dnia 9 lutego 1992 r., a także wszystkie dekrety i akty prawne z niego wynikające nadal pozostają w mocy,
- J. mając na uwadze, że projekty zmierzające do rozwoju pluralizmu w dziedzinie informacji oraz do wzmocnienia niezależnych mediów w Algierii są obecnie finansowane zgodnie z Europejską Inicjatywę na rzecz Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR),
 1. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację wyżej wymienionego układu stowarzyszeniowego między UE a Algierią przez parlament algierski i wyraża nadzieję, że po wejściu w życie tego układu możliwe będzie ponowne nawiązanie dialogu politycznego z Algierią za pośrednictwem rady stowarzyszeniowej;
 2. podkreśla znaczenie eurośródziemnomorskiej polityki sąsiedztwa i planów działania mających na celu wzmocnienie demokracji, państwa prawa i poszanowania praw człowieka, a w szczególności wolności prasy, która musi być poważnie wzięta pod uwagę przy opracowywaniu tych planów działania;
 3. uważa w szczególności, że przepisy algierskiego kodeksu karnego z maja 2001 r., przewidujące kary więzienia za zniesławienie prezydenta, Parlamentu lub jakiegokolwiek innej instytucji publicznej lub pochodzącej z wyboru, stanowią przeszkodę w wykonywaniu zawodu dziennikarza w Algierii;
 4. zwraca się do władz algierskich o przyjęcie i niezwłoczne wdrożenie środków legislacyjnych umożliwiających rzetelne przestrzeganie praw podstawowych, a zwłaszcza pełne poszanowanie wolności prasy zgodnie z układami i paktami międzynarodowymi, których Algieria jest stroną; zwraca się w związku z tym o definitywną depenalizację przestępstw prasowych;
 5. zwraca się do władz algierskich o niezwłoczne uwolnienie dziennikarzy skazanych na kary więzienia za zniesławienie, a także o położenie kresu tym prześladowaniom prywatnych mediów algierskich przez wymiar sprawiedliwości za głoszone przez nie poglądy oraz postępowaniom sądowym przeciw prywatnym mediom algierskim;
 6. uważa, że zniesienie stanu wyjątkowego przyczyniłoby się do rozwoju państwa prawa i do przestrzegania postanowień art. 2 układu stowarzyszeniowego;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

7. zwraca się do Rady i Komisji o wprowadzenie jasnych mechanizmów regularnej oceny przestrzegania art. 2 przez wszystkie strony układu stowarzyszeniowego, Parlament Europejski, Ludowe Zgromadzenie Narodowe i algierskie społeczeństwo obywatelskie;
8. zwraca się do prezydencji brytyjskiej o zwołanie rady stowarzyszeniowej UE-Algieria w celu ponownego nawiązania dialogu politycznego z Algierią oraz o włączenie kwestii wolności prasy do porządku dziennego tego posiedzenia;
9. zwraca się do Komisji o dalsze promowanie, poprzez EIDHR, programów zmierzających do wzmocnienia niezależnych mediów w Algierii, a także o rozwijanie pluralizmu w dziedzinie informacji;
10. zwraca się o poruszenie kwestii wolności prasy podczas kolejnego posiedzenia delegacji międzyrządowej do spraw stosunków z krajami Maghrebu;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Osobistemu Przedstawicielowi ds. Praw Człowieka Javierowi Solana, Sekretarzowi Generalnemu i Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Komisji oraz rządowi i Ludowemu Zgromadzeniu Narodowemu Algierii.

P6_TA(2005)0243

Azerbejdżan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Azerbejdżanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Azerbejdżanu i Południowego Kaukazu, w szczególności swoje zalecenie z dnia 26 lutego 2004 r. dla Rady w sprawie polityki UE wobec Południowego Kaukazu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie „Szerszej Europy — Sąsiedztwa: Nowych Ram Stosunków ze Wschodnimi i Południowymi Sąsiadami” ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie o Partnerstwie i Współpracy zawarte z Azerbejdżanem obowiązujące od dnia 1 lipca 1999 r., które stanowi o poszanowaniu demokracji, zasad prawa międzynarodowego i praw człowieka,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące Azerbejdżanu z dnia 2 marca 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych UE z dnia 25 i 26 kwietnia 2005 r. oraz oświadczenie Prezydencji Unii Europejskiej w sprawie wydarzeń w Baku z dnia 24 maja 2005 r.,
- uwzględniając wspólne zalecenia OBWE/ODIHR i Komisji Weneckiej dotyczące prawa wyborczego i organów wyborczych w Azerbejdżanie z dnia 1 czerwca 2005 r. oraz sprawozdanie OBWE w sprawie monitorowania rozpraw sądowych w Azerbejdżanie z dnia 4 lutego 2005 r.,
- uwzględniając zalecenia VI posiedzenia Parlamentarnej Komisji Współpracy UE/Azerbejdżan, która obradowała w Baku w dniach 18-19 kwietnia 2005 r.,
- uwzględniając włączenie Azerbejdżanu do europejskiej polityki sąsiedztwa oraz decyzję o wdrożeniu planu działania dla trzech krajów Południowego Kaukazu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str.193.

⁽²⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 506.